

Darrera una revista · Antònia Font

Sol I quan va sortir es sol,
Re després de quatre dies
mim pensaves i fumaves,
Re darrera una revista

Són massa domicilis,
de moure tots es mobles,
receptes italianes,
es massa temps amb obres

I quan va sortir es sol,
després de quatre dies
i vares dir: has vist?
supost amb un somriure

M'agrada aquesta escala,
amb sa bombeta nua
m'agrada aquesta casa,
me n'he de comprar una

I quan va sortir es sol,
després de quatre dies
pensaves i fumaves
i vares dir: què mires?

I es dies no saguanten, sa vida serosiona
manul·la i mhipnotitza aquesta grapadora
me roden per sa cara, suïcides i neurones
ja no sé què me queda, i no sé si me funciona

Davalla es fum immòbil des meu altre cigarro
faràs una cervesa i jo un martini bianco
i com dos asteroides que han desviat sa ruta
direm que ha estat fantàstic, direm que ha estat sa lluna

I quan va sortir es sol,
després de quatre dies
pensaves i fumaves,
darrera una revista

Són massa domicilis,
de moure tots es mobles,
receptes italianes,
es massa temps amb obres

I quan va sortir es sol,
després de quatre dies
i vares dir, has vist?
supost amb un somriure

